

Архітектура світу

РОМАНСЬКИЙ СТИЛЬ

- ▶ Романський стиль (від лат.— римський) — стиль середньовічного західноєвропейського мистецтва X-XII ст. (у низці, країн — ХІІІ ст.). Головна роль у романському стилі належала суворій, фортечного характеру архітектурі. Монастирі, церкви, замки розташовувались на височинах, піднесених над місцевістю. Церкви прикрашали розписами і рельєфами, які в умовних, експресивних формах виражали могутність Бога. Разом із тим напівказкові сюжети, зображення тварин і рослин належали до народної творчості.

Норманська фортеця. Франція.

Замок Сюллі. Франція.

Пізанська вежа та собор

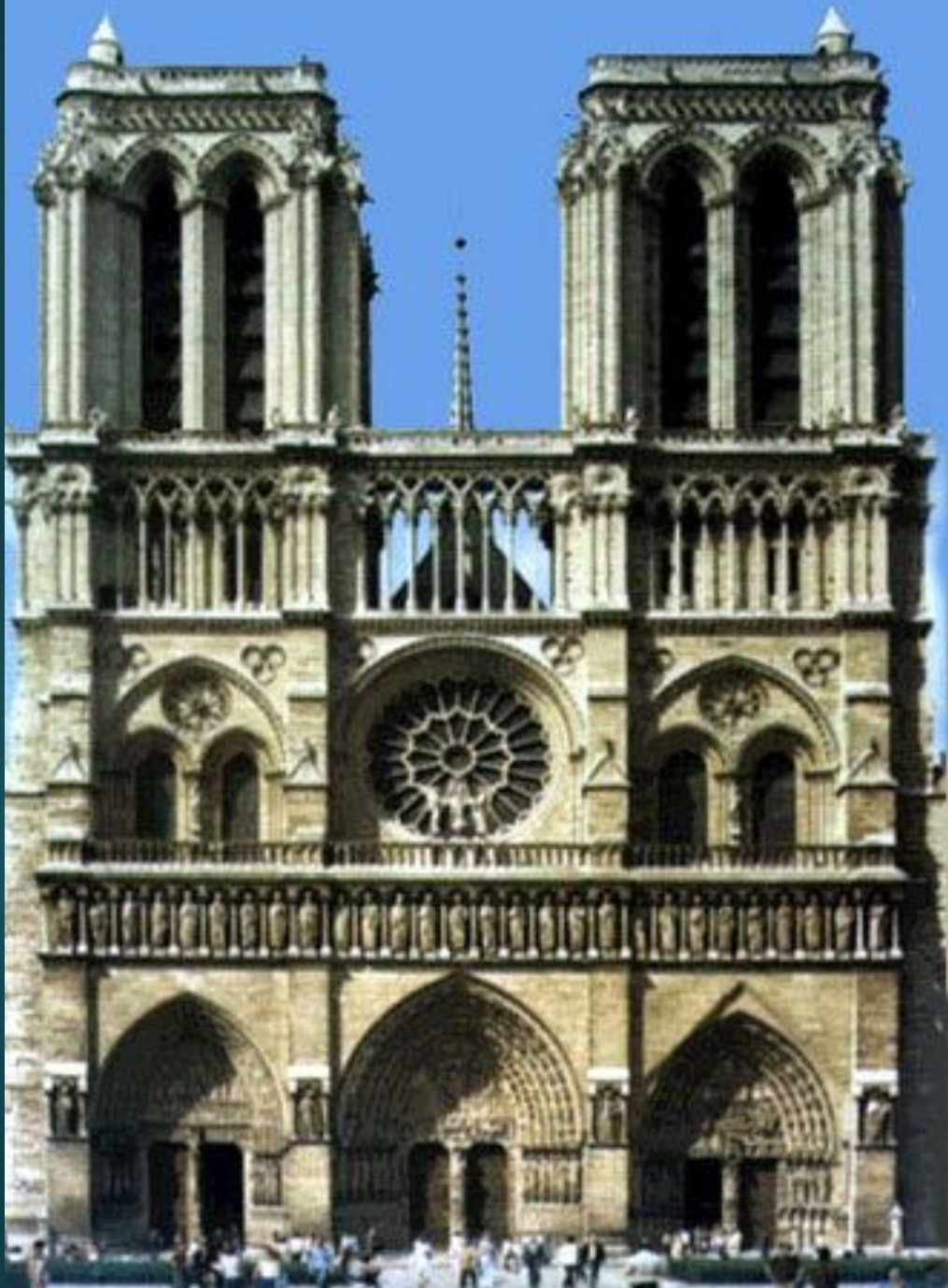

Церква Нотр-Дам-ля-

Гранд

Готика

- ▶ Готика (від італ.— готський) — художній стиль (між XII і XV-XVI ст.), що завершив розвиток середньовічного мистецтва в Західній, Центральній і частково Східній Європі. У готиці відбилися кардинальні зміни у структурі середньовічного мистецтва. Основним архітектурним типом став готичний собор: каркасна система готичної архітектури (стрілчасті арки спираються на стовпи) дозволила створювати небачені за висотою й обсягом інтер'єру собори, прорізувати стіни величезними вікнами з багатобарвними вітражами. Спрямованість соборів угору виражено гігантськими ажурними вежами, стрілчастими вікнами і порталами, складним орнаментом. Розвивалися містобудування і громадська архітектура (житлові будинки, ратуші, міські ратуші з декором).

Собор Нотр-Дам в Парижі

Кентерберийський Собор, Англія.

Собор в Кельні.

Ренесансний стиль

- ▶ Ренесансний стиль (фр. — відродження) виник і розвинувся в Італії в XIV—XVI ст. Характерні риси Ренесансу: світський характер, гуманістичний світогляд, звернення до культурної спадщини античності. В архітектурі важливішу роль почали відігравати світські споруди — громадські будівлі, палаци, міські будинки. Використовуючи ордерне розділення стіни, аркові галереї, колонади, бані, архітектори надали своїм будівлям величної ясності, гармонійності й зробили їх відповідними людині.

Палаццо-Піті.
Флоренція.

Церква і монастир
Палладіо, 1566
Венеція

Вілла Ротонда
Італія

Церква Санта-Марія.
Флоренція.

**Собор Святого Петра
Ватикан**

Палац
Вендрамін Колерджі,
Венеція

Бароко

- ▶ Бароко (італ. *барокко*, дослівно — химерний, дивний) — один із головних стильових напрямів у мистецтві Європи й Америки кінця XVI — середини XVIII ст. Тяжів до «великого стилю», відобразив уявлення про складність, різноманітність, змінність світу. Бароко властиві динамічність образів, афектація, потяг до величі й пишності, до поєднання реальності та ілюзії, до злиття мистецтв (міський і садово-паркові ансамблі). Для архітектури бароко характерні просторовий розмах, злиття, текучість складних, зазвичай криволінійних форм.

Цвінгер Пеппельман
Німеччина.

Зимовий Палац, Україна

Церква Сан Карло.
Рим, Італія.

Рококо

- ▶ Рококо (фр. — уламки каменів або мушлі) — стиль у європейському мистецтві першої половини XVIII ст. Для рококо характерне заглиблення у світ фантазії, театралізованої гри, міфологічних і пасторальних сюжетів. У мистецтві рококо панує граційний, вибагливий орнаментальний ритм. Декоративне мистецтво за вишуканістю, красою асиметричних композицій, за духом комфорту й уваги до особистої зручності належить до найвищих досягнень мистецтва XVIII ст.

Португалія. [Палац Келуш](#) і парк в стилі рококо.

Класицизм

- ▶ Класицизм (від лат.— зразковий) — стиль і напрям у літературі й мистецтві XVII — початку XIX ст., який звернувся до античної спадщини як до норми й ідеального зразка. Класицизм сформувався в XVII ст. у Франції. У його основі лежить уявлення про розумну закономірність світу, про красу природи. Архітектурі класицизму притаманні чіткість і геометричність форм, раціональна зрозумілість планування, поєднання гладенької стіни з ордером і стриманим декором.

Собор Святого Павла.
Лондон, Великобританія.

Пантерн.
Франція, Париж.

Церква La Madeleine у Парижі

**Будинок Пашкова.
Москва, Росія.**

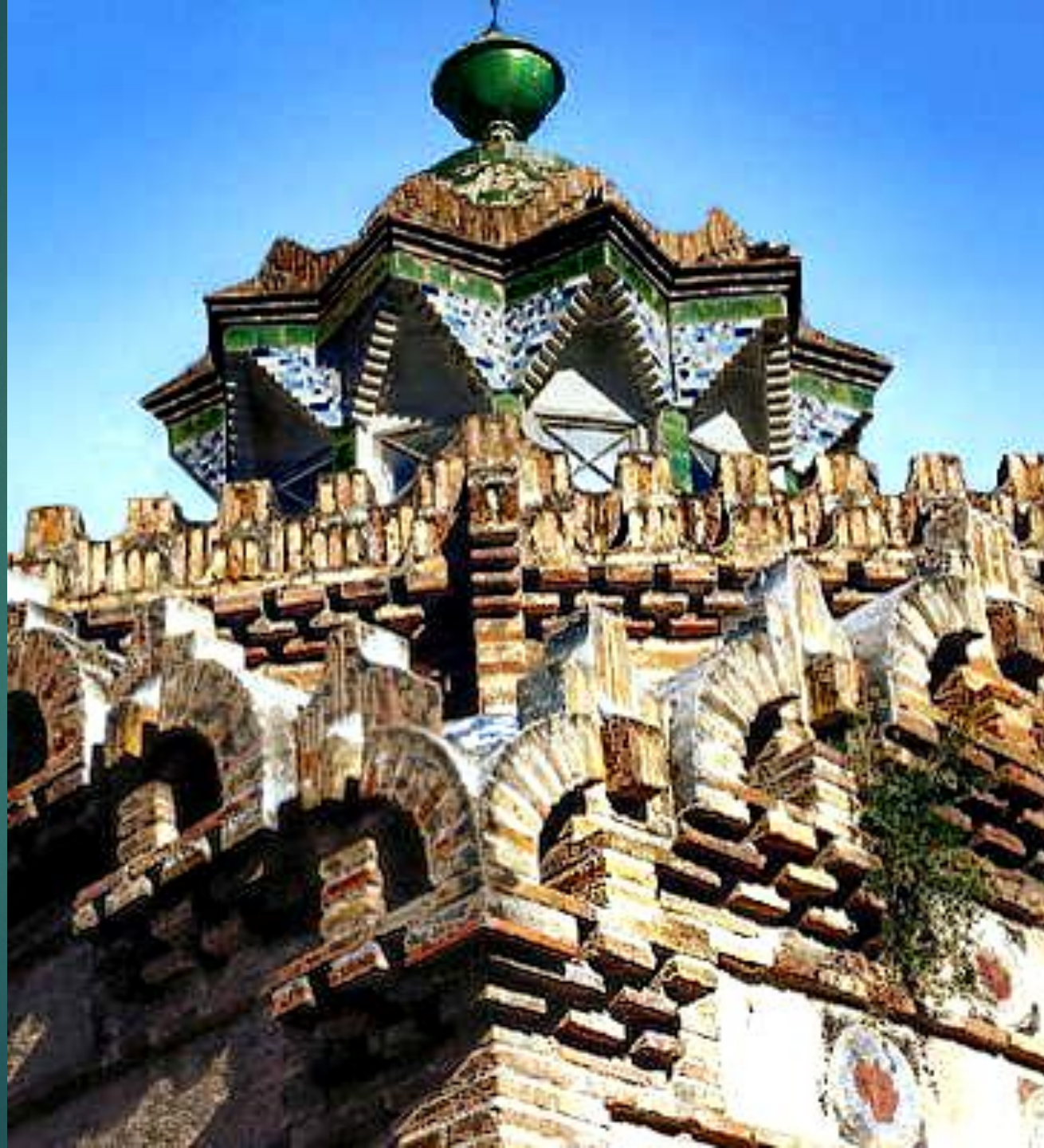
Модерн

- ▶ Модерн (фр.— найновіший, сучасний) — стильовий напрям у європейському й американському мистецтві кінця ХІХ — початку ХХ ст. Представники модерну використовували нові технічно-конструктивні засоби, вільне планування, своєрідний архітектурний декор для створення незвичайних, підкреслено індивідуалізованих будинків, усі елементи яких були підпорядковані єдиному орнаментальному ритму й образно-символічному задуму. Декоративне мистецтво модерну вирізняє поетика символізму, декоративний ритм гнучких текучих ліній, стилізований рослинний орнамент.

Ейфелева
вежа в
Парижі

Барселона
Деталь приміщення
Антоніо Гауді

Головне творіння Антоніо Гауді - собор Саграда Фамілія. Барселона. 1884-1926гг

[Вілла Жаннере-Перре](#) в [Ла-Шо-де-Фон](#),
побудована архітектором для своїх батьків
Ле Корбюзьє

Поява хмарочосів на Американському континенті стала справжньою сенсацією. Перший хмарочос чиказького архітектора Луїса Саллівена викликав справжній переворот

Райт. Будівля музею сучасного мистецтва Гуггенхайма в Нью-Йорку

